

תפ"ח 3498/11/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

06 דצמבר 2016

תפ"ח 3498-11-15

לפני כב' השופטים דוד מינץ; עודד שחם; אביגדור דורות

המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים,
עו"ד נורית לנגנTEL

נגד
פלוני
עו"ד ב"כ עו"ד אסמה חלבி
הנאשם

גזר דין

מבוא

- הנאשם הורשע, בוגדר הסדר טיעון, על יסוד הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך, בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש ובעבירה אחת של ביצוע מעשה מגונה בין משפחה. שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר אודוטה הנאשם, אשר הוגש לבית המשפט, וביום 23.11.16 שמענו את הטעונים לעונש.
- הדיונים התנהלו בדילתיים סגורות ואנו מתירים את פרסום גזר הדין ללא שמות המתלוונת, בני משפחתה ושם הנאשם וכל פרט אחר שיש בו כדי לזהות את המתלוונת.
- סעיפים האישום בהם הורשע הנאשם הם, סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "החוק") (תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש) וסעיף 351(ג)(1) לחוק (מעשה מגונה בין משפחה).

עובדות כתוב האישום המתווך

- אליבא אישום הראשון בכתב האישום המתווך (להלן - "כתב האישום"), הנאשם שהה ביום 21.10.15 בסלון ביתו ביחד עם אמו ושתי אחיותיו. לנוכח דבריו כי יכה את המתלוונת ופגע בה אם לא תשים כסוי לראשה, עמוד 1

אמירה המתלוננת לנאשם, כי אין בכוונתה לשום CISI ראש. בתגובה לכך נאשם לכיוונה שרפף עשי עץ עם רגלי בрезל, אשר פגע בירכה. בהמשך, נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, היכה אותה באמצעות ידיו בגבה ובראשה ונתן לה אגרופים בגבה. בהמשך האירוע, הנאשם המשיך לבועט במתלוננת. במהלך האירוע בחדרה של המתלוננת, השתתף גם אחיו אשר מישר בשערותיה. כתוצאה מעשי הנאשם ואחיו, נותרו למילוננת סימנים כחולים על גופה.

.5. על פי האישום השני - הודיעה המתלוננת ביום 15.10.20 כי בכוונתה לבקר את אחותה הגדולה שמתגוררת בבית לחם. הדבר לא מצא חן בעיני הנאשם ואחיו, ושניהם אחזו במתלוננת בכוח ובמהלך האחיזה, נגרמה לה כויה בכך רגלה, שהותירה סימן מסיגריה שהחזיק אחד מהם.

.6. על פי המתואר באישום השלישי - במועד שאינו ידוע במדוק למאשימה, כחודשיים עברו להגשת כתב האישום, צפתה המתלוננת בטלוייה בביתה, ביחד עם אחיה הקטנים. הנאשם שהיה בחדרו באותה עת, קרא למילוננת וביקש שתבוא לחדרו ושתעשה לו מסאג'. לאחר הפעורתו נענתה המתלוננת ועשתה לנאשם מסאג' בגין ובצוארו. בשלב זה, הרים הנאשם את שמלת המתלוננת, הוריד מעט את תחתוניתו ונגע בחלק התיכון של בטנה מעל לאיבר מיננה. לאחר מכן, ביקשה המתלוננת לצאת מחדרו של הנאשם כשהיא בוכה, הנאשם חיבק אותה, אמר לה כי אינו "מתכוון לכלום" וביקש כי לא תספר לאימהה, שעוללה לחשוב אחרת.

תקין שירות המבחן

.7. על פי התסקיר, הנאשם הינו בן 19, רווק, אשר מתגורר יחד עם אימו ואחיו בבית האם עד למעטרו. משפחת המוצא מונה הורים גrownups ו-9 ילדים בני 3 עד 24, כאשר הנאשם הוא הבן הרביעי ביניהם. אביו מתגורר בנפרד והאם גרה במקום אחר עם חלק מהילדים. אחיו הבוגרים ממנו, מתגוררים בנפרד מבני המשפחה בדירה משותפת ששכרו בעיר אחרת.

.8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בחוויות של חוסר יציבות וחוסר קביעות של דמיות הורות בטור המשפחה וזאת מגיל צעיר. הוא תיאר דפוסי תקשורת בעיתים במסגרת המשפחתי וכן פערים בין הרקע התרבותי השמרני שבבסיסתו הקרובה, לבין התנהגות מתירנית שהיה נהוגה בבית, גם מצד ההורים. כן עלו קונפליקטים קשים בין ההורים עד לפירידתם וחוסר גבולות בין בני המשפחה.

.9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חש בלבול, חוסר אונים ותסכול מתמשך, ללא קבלת מענה הולם מצד הוריו. בכך עיסוק בשאלות של זהות אישיות ומיניות, הנובעת מהיותו בעיצומו של גיל ההתבגרות, ניכר חסר של הכוונה וגבולות, סביר נושאים הקשורים ליחסים בטור המשפחה וnormot חברתיות וחוקיות.

.10. הנאשם חש כי אינו רצוי בבית האם ותיאר דפוסי תקשורת בעיתים ומסרים סותרים מצד הוריו. בנוסף, סיפר על אלימות בין הוריו טרם פרידתם ואלימות מצד ההורים לפני חילוקם מן הילדים.

11. לדברי הנאשם, התנהגותן של חלק מהחיות הצעירות פגעה בדימויו העצמי ובתדמיתו בעיניו הסביבה ולכן נקט ב"אמצעי חינוך" כלפי אחواتו המתלוונת, כדרך למתן התנהגותה ולמנוע ממנה הדרדרות, לפי הבנתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם רואה גם היום בביבורתיות את התנהלותה של המתלוונת. מצד היחס האלים כלפיו, הוא מתאר כי חש קרבה מיוחדת כלפי המתלוונת וכי השיחות ביניהם, שהיו בבחינת פניה לאח בוגר לצורך קבלת תמיכה וידע, עוררו אותו מינית.
12. מבחינת גורמי סיכון לעבריינות, ציין שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להכיר בכך שפועל באופן שיטתי ואלים לספק את צרכיו המיניים ומתקשה לראות עצמו כפוגע מינית. להערכת שירות המבחן, הכאוס המשפחתי והפערים בין השתיכותם לחברה שמרנית, מול ביטויים של התנהגות חוצת גבולות בתחום הבית, היוו רקע להתנהגות המינית הפוגעת של הנאשם כלפי אחواتו.
13. מבחינת גורמי סיכון לשיקום, ציין שירות המבחן כי הנאשם מבטא בהלה ומודעות לכך שעבר על טאבו חברתי וחוקרי. שירות המבחן התרשם כי מעצרו היה זהזע עבורי וחשף פגיעות במשפחה לגורמים חיצוניים וטיפוליים. ההתרומות היא, שהנ帀ה מבטא יכולת יצירתיות קשור טיפול וכי גם המשפחה זקוקה למעורבות של גורמי טיפול. הנאשם הביע רצון להשתלב בתהילן טיפול ותיאר כי מעצרו גרם לו להבין לעומק את משמעות הפגיעה באחותו. כן תיאר תחושת בושה במעשהיו מול בני משפחתו.
14. המלצה השירות המבחן היא על עונש מאסר, תוך התחשבות בתקופת המעצר הממושכת. עוד הומלץ על שילוב הנאשם בטיפול במסגרת הכלא ובהמשך, במסגרת רשות שיקום האסיר, בטיפול "יעודי" בעבריני מין, לצורך שיקומו ולשם מניעת פגיעות עתידיות.

טייעוני המאשימה

15. בתחילת טיעוניה לפניו, התמקדה ב"כ המאשימה בתסוקיר שירות המבחן, תוך התייחסות לעיוותי החשיבה של הנאשם, הרואה בהתנהלותו דרך חינוך של אחواتו. עוד ציין, כי הנאשם אינו רואה עצמו כפוגע מינית באחותו.
16. אשר למתחם הענישה, צינה ב"כ המאשימה, כי יש לראות בשני האישומים הראשונים (תקיפה קטין) כאירוע אחד, לפחות יש לקבוע מתחם ענישה הולם, ובנפרד יש לקבוע מתחם נפרד בגין אישום השלישי, שענינו במעשה מגונה.
17. אשר לאישומים בתקיפה קטין, טענה ב"כ המאשימה, כי יש לקבוע מתחם שבין 6 חודשים מאסר, לבין 12 חודשים, תוך הפנייה לפסקית בית המשפט העליון ברע"פ 1306/16 **הרוש נ' מדינת ישראל (17.2.16)**.
18. בכל הנוגע לאיושם במעשה מגונה בין משפחה, נטען כי מתחם הענישה הינו בין 18 חודשים מאסר, לבין 36 חודשים, בהסתמך על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 13-10-20400 **מדינת ישראל נ'**

מזרחי (15.3.15).

.19. עוד עדמה המאשימה על פער הגילאים בין הנאשם לאחוטו, על חבלות שנגרמו לה ועל נזק נפשי שנגרם לה, אף שהמתלוננת לא שיתפה פעולה עם המאשימה בכל הנוגע להגשת תסקיר בעניינה.

.20. לזכותו של הנאשם צוינה העובדה שהודה בכתב האישום, דבר שייתר את הצורך בהעדת המתלוננת וחסר מזמן של בית המשפט, כמו גם העדר הרשעות קודמות. בסופו של דבר, עתרה המאשימה לעונש מאסר של 30 חודשים, מאסר על תנאי ופיקוח לטובת המתלוננת לפי שיקול דעת בית המשפט.

טייעוני הנאשם

.21. ב"כ הנאשם הדגיש כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בצעיר בן 19 בלבד, נעדר עבר פלילי, אשר חי עם אמו מגיל 12, לאחר פרידתה מבאיו. הנאשם מתפרק בעל כורחו מגיל 17 כבוגר אחראי במשפחה, לאחר עזיבת אחיו ואחותיו הבוגרים. המשפחה מפולגת לשלווש קבוצות והן, האב ושני ילדיהם החיים עמו; האם וחמשה ילדים, לרבות הנางם הגרים עמה; ושלושת האחים הבוגרים, המתגוררים בנפרד.

.22. עוד נטען, כי הנאשם נחשף להתנהגות יצאת דופן, כפי שנרמז בתסקיר והוא מבין כיום את חומרת מעשיו וחוש בושה מול בני משפחתו, למפורט בתסקיר. בהקשר זה נטען עוד, כי יש נוכנות מצד הנאשם לצעדי שיקום ואין למצות, בנסיבות המקירה, את הדין עמו.

.23. ב"כ הנאשם הסכים עם גישת המאשימה, בכך שיש לקבוע מתחם אחד ביחס לשתי עבירות התקיפה ומתחם נפרד לעבירת המעשה המגונה. יחד עם זאת, נטען שהמתחמים צריכים להיות אחרים מן המתחמים להם טענה ב"כ המאשימה.

.24. באשר לעבירת תקיפת קטן, הגיע ב"כ הנאשם אסופת פסיקה, המצדיקה, לדעתו, קביעת מתחם שבין הטלת של"צ ומاسر בדרך של עבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל של 6 חודשים.

.25. בכל הנוגע לעבירת מעשה מגונה בקטין, הוגשה אסופת פסיקה, המוליכה לדעת ב"כ הנאשם למסקנה כי המתחם הינו בין מאסר בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל של 18 חודשים.

.26. ב"כ הנאשם הדגיש את נוכנותו הנางם לקליטת טיפול בכלל ומחלוקת לו, לאור כוונתו לחזור לבית אמו, לשם נטרול החשש להישנות העבירות. בסופו של דבר, עתר הנאשם לעונש של 15 חודשים מאסר בפועל, בגין תקופת מעצרו בת 13 החודשים.

.27. הנאשם הביע בפנינו צער על מעשיו ושלל אפשרות של ביצוע מעשים דומים בעתיד. בהקשר זה אמר, כי הינו מוכן לקבל על עצמו עונש מאסר מותנה ממושך. הוא ציין כי אין יכול לשוב את שהותו בכלא וביקש שבית המשפט יתחשב בכך.

דין והכרעה

ריבוי עבירות ואירועים

.28. ראשית, בהתייחס לאמור בסעיף 40ג לחוק. בנושא זה קיימת תמימות דעתם בין הצדדים, לפיה, יש לראות בשתי עבירות התקיפה אירוע אחד, לגביו יקבע מתחם עונש הולם, וב刳ירת המעשה המוגונה, אירוע נפרד, לגביו יקבע מתחם עונשה הולם משלה. דברים אלו מקובלים علينا.

מתחם העונש ההולם

UBEIROT HATKIPHA

.29. כדי לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש להתחשב במספר פרמטרים, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק.

.30. **הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:** הערך החברתי שנפגע הינו שלמות גופו הפיזי והנפשי של המתלוונת, שהינה קטינה בת 13 שנים. המתלוונת נחללה ברגלה מנשרף, הוכתה בגבה, בבטנה ובראשה. בנוסף, נגרמה לה כויה בכף רגלה. כפי שועלה מן העובדות בהן הודה הנאשם, מידת הפגיעה אינה קלה.

.31. **מדיניות הענישה הנהוגה:** סעיף 40ג(א) לחוק מחייב התחשבות במידיניות הענישה הנהוגה. ב"כ המאשימה ביקשה להסתמך על פסק הדין בעניין רע"פ 1306/16 שנזכר לעיל, אולם עיוון בו מלמד, כי מדובר היה במשפט כדורגל בו השתתף הנאשם עם שני קטינים, אשר הסתומים בתקיפת שני הקטינים, על ידי הנאשם, בן 41, שלא הרים קודם לכך. מתחם הענישה שנקבע באותו מקרה (בין 9 חודשים מאסר לבין 27 חודשים) אינם מתאימים לנסיבות המקרה ואין ללמידה ממנו לענייננו.

.32. מבין פסקי הדין שאוזכרו על ידי ב"כ הנאשם, ראוי לציין ראשית את פסק הדין בעפ"ג (מחוזי י-ם 14-01-47708-14 משעל נ' מדינת ישראל (26.3.14)), שבו הורשע המערער דהتم, בן 28 שנים, בתקיפת קטין על ידי אחראי, הגורמת נחללה של ממש. המערער הכאה את שתי אחיווטיו הקטיניות באמצעות צינור גומי, שקדם לו שימוש מתוכם ומתוכן מרראש בחומוצה וכן הטיח את ראהה של אחת מהן במיטה וגרם להן לחבלות של ממש. בית משפט השלום זקף לזכות הנאשם באותו עניין את הودאותו ואת היעדר עבר פלילי וגזר עליו 6 חודשים.

מاسر לרצוי בעבודות שירות. בערעו, הומתק עוגש המסר ל- 4 חדשים בעבודות שירות.

- כמו כן, במסגרת גזר הדין בת"פ (שלום י-מ) 41564-05-10 **מדינת ישראל נ' מוחתסב** (27.10.11), הורשע אדם בן 46, לאחר הודהתו, בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמיות ובתקיפת קטין בנסיבות מחמיות ואף בתקיפת בת זוגו. הוא סטר בפניו של בנו בשתי הزادמניות, בעט והכה אותו בגבו. בהزادמניות אחרת, סטר הנאשם לבטו על אזנה ובהزادמניות נוספת, הכה אותה באמצעות חפץ מתכת. באירוע נוסף, סטר הנאשם לבת נוספת בפניה ובראשה וזרק לעברה מאוחר ולאחר מכן הכה אותה באמצעות מטאטא בזרועה ובגביה, תוך גרימת המתוות בזרוע אחת וגב. בית משפט השלים גזר על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

במסגרת ת"פ (שלום י-מ) 4291-04-09 **מדינת ישראל נ' א.מ.** (22.2.11) הורשע אדם בתקיפת קטין בנסיבות מחמיות, בתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, בתקיפת בן זוג בנסיבות מחמיות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הוא תקף את בנו וחנק אותו ובនוסף היכה בידו הימנית של הבן, באמצעות חפץ כבד וגרם לו לחבלה. הנאשם שתקף הן את אשתו והן את בנו הקטין ובעבירותו 5 הרשעות קודמות, נדון לעונש מאסר של 6 חודשים לירצוי בעבודות שירות ועונש מאסר מוותנה.

עבירות המעשה המוגונה

37. **הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:** הערך החברתי המוגן שנפגע הינו כבוד האדם, ביטחונו ושלמות גופו ונפשו. זכות האדם לאוטונומיה על גופו ונפשו היא ערך מוגן ובוואדי כאשר מדובר בקטין. חומרה יתרה שראות בעבירות אלו המבוצעות בקטין במסגרת התא המשפטי על ידי בן משפחה בוגר.

38. מידת הפגיעה במקרה זה הינה ברף הנמוך, שכן מדובר במקרה בודד, בגדרו הרים הנאשם את שמלת המתлонנת, הוריד מעט את תחתוניה ונגע בחלק התחתון של בטנה.

39. **מדיניות הענישה הנהוגה:** ב"כ המאשר הפנייה לתפ"ח (מחוזי י-מ) 20400-10-13 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (23.11.14), שעסוק בנאשם שההורשע בשלושה מקרים של מעשה מגונה במהלך שלושה ימים בהם התארחה אחיניתו בת ה-7 בביתו. המעשים המוגנים נעשו על ידו בדרך של עיסוי גופה של המתлонנת ומספר נשיקות שניישק על פיה תוך החדרת לשונו. בית המשפט המחויז הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, ובנוסך מאסר על תנאי ופייצוי למתлонנת.

6 tiny

המשפט העליון החמיר את רכיב המאסר בפועל ל-18 חודשים.

- .41. פסק הדין השני הוא ע"פ (מחוזי-נץ) 1362/04 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (23.11.04), שבו הוגש ערעור על הרשות המערער בעבירה של מעשה מגונה בקטינה. המערער היה בן 60 והמתלוננת קטינה, שהגיעה לריכוש דבר מה בחנות. המערער חיבק את המתלוננת, תפס בצווארה, משך אותה אליו וניסק אותה בפניה ללא הסכמתה. בית משפט השלום הטיל על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. הערעור על גזר הדין נדחה, אולם ציין שבית משפט השלום היטה את הcpf לחומרה, אך לא חרג מעונישה סבירה.
- .42. פסק הדין השלישי הינו ע"פ 5316/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.8.12). באותו מקרה הורשע המערער, בן 19, על פי הودאותו במעשים מגונים בקטינה בת 5 והושתו עליו 7 חודשים מאסר בפועל. בזמן שהמערער שימש כשמרטף, הכנס את ידיו תחת בגדי ותחתוני המתלוננת ונגע באיבר מינה. בנוסף נשכב המערער על יד מיטתה של הקטינה וחיבק אותה. בית המשפט העליון הקל בעונש המאסר והעמידו על 6 חודשים מאסר לRICTSI בעבודות שירות, בהתחשב בהתקדמות בהליך הטיפול מאז גזר הדין.
- .43. ב"כ הנאשם הפנה את תשומת הלב למספר פסקי דין, מתוכם רלוונטיים לענייננו פסקי דין הבאים: ע"פ 23/12 **מדינת ישראל נ' חייט** (9.2.12), בו הורשע הנאשם לפי הודאותו בשלוש עבירות של מעשים מגונים בנסיבות איננס. הנאשם באותו מקרה נעמד אחורי חבירה של בתו שהייתה בת 14 בעת האירוע, ובנסיבות ידיו misuse את חזזה מעל חולצתה ולאחר מכן הכנס את ידיו מתחת לחולצתה. בהמשך נצמד הנאשם עם חלק גופו התחתיו לגופה, לאחר שהסיר את ידיו מחזזה. כשתים מאוחר יותר התרחשו שני אירועים נוספים, אשר בכל אחד מהם נצמד הנאשם מאחור לקטינה, חיבק אותה ונגע בחזזה. בית המשפט המ徇וי השית על הנאשם 6 חודשים נצמד מאותם מאחור לקטינה, חיבק אותה ונגע בחזזה. בנסיבות המ徇וי השית על הנאשם 6 חודשים נצמד מאותם מאחור לעקב כרעה הנางם נמצאים ברף הגובה של מעשים מגונים, אולם ביקש להחמיר עמו, בין היתר, עקב כרעה שהוא ניתן רק לאחר שנשמעו כל עדי הtribunal, כולל הקטינה. בית המשפט העליון ציין שעונש שהוטל על הנאשם חורג לקולה מן העונש הראו' במקרים מעין אלה, אך הגיע למסקנה שאין מקום להתערב בעונש שהושת.
- .44. מקרה נוסף הינו גזר הדין בתיק פ"ח (מחוזי י-מ) 8066/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.08). באותו מקרה הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע שתי עבירות כدلמן: במקורה הראשוני, הנאשם ניגש אל המתלוננת, קטינה, חיבקה, החל לנשקה בפייה ונגע עם אצבעותיו באיבר מינה, ללא הסכמתה. לאחר מכן, הוליך הנאשם את המתלוננת לחדר השינה, השכיבה על מיטתה, הפשיטה מחצאייה ומתחתוניה, תוך שגע עם אצבעותיו באיבר מינה, אף זאת ללא הסכמתה. במקורה השני, שכיבה לאחר מכן, הגעה המתלוננת לביתו של הנאשם, אשר החל לנשקה בפייה ללא הסכמתה ובהמשך, השכיבה, ליטף את שדייה, נגע עם אצבעותיו באיבר מינה, אף הפעם ללא הסכמתה. בית המשפט המ徇וי גזר על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאיIFIIFIZ צו למתלוננת.

ניסיונות הקשורים בביצוע העבירה

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

.44. סעיף 40ג(א) לחוק קובע כי הפרט האחרון לקביעת מתחם העונש ההולם הוא התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

.45. הנזק שנגרם מביצוע העבירות לקטינה, אחותו של הנאשם, כרוך בפגיעה הגוף והנפשית בה ובפגיעה בכבודה. קטינים זכאים לילדות תקינה, ללא פגיעות גופניות ונפשיות, בוודאי לא מבני משפחתם הקרובים. הנאשם טعن בפני שירות המבחן, כי נקט ב"אמצעי חינוך" כלפי אחותו המתלוונת, לשם מניעת התדרדרותה, לדבריו. הוא קיבל על עצמו "תקiquid horii", שלא תאם את יכולתו הרגשית והוא תוצאה של עיוותי חשיבה תקינה.

מתחם העונש ההולם- סיכום

.46. לאור כל השיקולים שנזכרו לעיל, הגיעו למסקנה, כי מתחם העונש ההולם בעבירות התקיפה, בנסיבות העניין שבפניינו, הינו בין 4 חודשים לירצוי בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים.

.47. בכל הנוגע לעבירות המוגנה, הגיעו למסקנה, כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין שבפניינו, הינו בין 6 חודשים לירצוי בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל של 20 חודשים.

גזרת העונש המתאים

.48. סעיף 40ג(ב) לחוק מורה כי בתוך מתחם העונש ההולם, יجوز בית המשפט את העונש המתאים לנואם, בהתחשב בנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40יא.

.49. ראשית, הנאשם הודה בביצוע העבירות המפורטוות בכתב האישום וחסר את הצורך בהעדת המתלוונת. שנית, הנאשם הבין (באחזר אמנים) את משמעות הפגיעה באחותו וחש בשזה במשמעו. שלישי, הנאשם ביטא רצון להשתלב בתחום טיפול. רביעית, לנואם אין עבר פלילי. חמישית, הנאשם גדל בבית שהתאפיין בחוסר גבולות, העדר השגחה וביקורת הורית, אשר היו רקע להתנהגותו הפוגעתית כלפי אחותו.

.50. סעיף 40ג(ב) לחוק מאפשר חריגה ממתחמי העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור. לא מצאנו שיש בשיקולים אלה ממשום הצדקה לחריגת ממתחמי העונשה שנקבעו על ידינו.

סיכום

.51. לאחר ש核实נו את מכלול הנסיבות ותוך מתן משקל להודאותו, לגילו הצעיר, וליתר הנסיבות שפורטו לעיל, אנו מושתים בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר החל מיום 15.10.26 ועד היום.

ב. מסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, כאשר התנאי הוא לבלי ביצוע עבירותimin או אלימות כלשהן, במשך שלוש שנים מיום שחרורו מבית הסוהר.

ג. פיצוי למחלוננת בסך של 6,000 ₪, אשר ישולם בששה תשלום חודשיים שווים ורצופים, כל אחד מהם על סך 1,000 ₪, החל מחדש לאחר שחרורו מבית הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בנסיבות הצדדים.

אביגדור דורות,
שופט

יעוד שחם, שופט

דוד מינץ, שופט